

Sygn. akt V KK 337/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Katarzyna Wępa

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **A. J.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 października 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 11 lutego 2015 r., sygn. akt II K 550/14,

uchyla wyrok Sądu Rejonowego w Kole w zaskarżonej części (pkt III, IV, V i VI) i w tym zakresie sprawę przekazuje temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Kole oskarżył A. J. o to, że:

1. w dniu 1 czerwca 2014 roku w K. w woj. w. wypowiedział pod adresem swojej żony Z. J. groźby pozbawienia życia oraz uszkodzenia ciała na szkodę osoby jej najbliższej - córki A. A., które to groźby wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.,

2. w okresie od 15 kwietnia do 2 czerwca 2014 roku w K. w woj. w. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną Z. J. w ten sposób, że bez powodu często pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe podczas, których kierował pod jej adresem wyzwiska uznawane powszechnie za obelżywe, groził pobiciem i pozbawieniem życia, zakazywał kontaktowania się z rodziną, stosował przemoc fizyczną polegającą na biciu po całym ciele, a nadto w dniu 1 czerwca 2014 roku spowodował u swojej żony Z. J. obrażenia naruszające prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na okres poniżej 7 dni, tj. o czyn z, art. 207 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Kole wyrokiem z dnia 11 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 550/14, uznał A. J. za winnego obu zarzucanych mu czynów i wymierzył mu: za czyn z art. 190 § 1 k.k. - karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyn z art. 207 § 1 k.k. - karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby. Na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał A. J. do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty w sprawie.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 19 lutego 2015 r.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść A. J. w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej pozbawienia wolności, zawartego w pkt III i IV części dyspozytywnej wyroku wniósł Prokurator Generalny, który na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k., zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu na podstawie tego przepisu, za przypisane oskarżonemu przestępstwa opisane w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku, kary łącznej, w wymiarze przekraczającym górną granicę sumy kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne czyny.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Kole do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Nie ulega wątpliwości, że wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 11 lutego 2015 r. nie może się ostać, ponieważ zapadł z rażącym naruszeniem art. 86 § 1 k.k., co miało istotny wpływ na jego treść.

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w Kole orzekł w stosunku do A. J. za przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i z art. 207 § 1 k.k. odpowiednio kary 3 miesięcy i 8 miesięcy pozbawienia wolności, zatem wymierzona oskarżonemu kara łączna pozbawienia wolności nie mogła być niższa niż 8 miesięcy i wyższa niż 11 miesięcy.

Trafnie więc skarżący podnosi, że Sąd Rejonowy w Kole wymierzając oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności, orzekł ją z przekroczeniem górnej granicy określonej art. 86 § 1 k.k. Postępując w ten sposób Sąd dopuścił się rażącej obrazy powołanego przepisu, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Z powyższych powodów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 11 lutego 2015 r. w części zawierającej orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności oraz rozstrzygnięciach z nią związanych. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy koniecznym będzie uniknięcie uchybień będących podstawą uwzględnienia kasacji i orzeczenie zgodnie z obowiązującym prawem materialnym.